

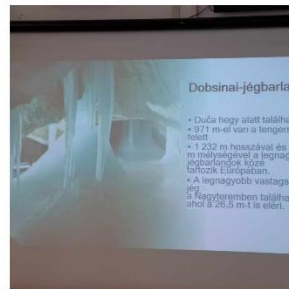

HATÁRTALANUL

A MINISZTERELNÖKSÉG NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁGÁNAK PROGRAMJA

Kincses Bányavárosok, Kincses Magyar Tájakon

A kirándulás elméleti előkészítése 4 db tanítási órát vett igénybe. Megalakítottuk a csapatokat, amelyekben az előkészítő feladatot elvégzik. Az egyik órán felidéztek a történelmi Magyarországot és a szétszakításhoz vezető eseményeket. Ezt azzal egészítettük ki, hogy megnéztük „A kettészakított falu” 104 éves történetét. A film megdöbbentő, elgondolkodtató volt. A többi órán a Felvidék városaival foglalkoztunk, különös tekintettel a pályázatban szereplő helyszínekre. A csapatok összedolgoztak, egy vetítést állítottak össze a következő témákban: Felvidék történelmi háttere, Felvidék magyar iskolái, Földrajza, 1-5. nap meglátogandó helyszínei. Ezeket előadták, mindenki kivette a részét a munkából. Az utolsó órán balesetvédelemmel is foglalkoztunk, valamint poggyáslistát is kaptak. A kirándulás előtt három hónappal szülői értekezletet tartottunk, ahol tájékoztattuk őket a gyermekeikre váró élményekről és feladatokról. A kirándulás előtti héten levelekben értesültek a szülők az időpontokról, helyszínekről, tudnivalókról.

Alapos előkészítő munkát követően, 2024. június 3-án a Dunakeszi Radnóti Miklós Gimnázium 34 hetedikes diákja 3 kísérőtanárral és egy szülővel indult útnak a csodálatos Felvidékre. Sajnos két diák lebetegedett, őket nem tudtuk elvinni és később sem tudtak utánunk jönni. Osztályfőnökünkkel, osztályfőnökhelyettesünkkel és egy kirándulni szerető matematika tanárnővel indultunk útnak az ötnapos kalandra. Egy 1-es diabéteszes leány is jár az osztályba. Őt sem akartuk otthon hagyni, így édesanyját is elhoztuk, aki éjjel-nappal felügyelete vércukorszintjét. Privacsek Károly személyében egy nagy történelmi tudású idegenvezetőt kaptunk, aki rengeteg ismerettel bővítette a magyar történelem tudásunkat, beszélt a meglátogatott helyszínek történelmi, gazdasági és néprajzi szerepéről és Trianon utáni sorsáról.

Füleken a vár nyitására várva elsétáltunk a római katolikus templomhoz, mely előtt a várkapitány, II. Koháry István szobra áll. Utána kívülről megnéztük a felújítás alatt lévő Koháry kúriát, mely a legközelebbi látogatásunkkor már bizonyára készen lesz.

Ezután a füleki várat csodálhattuk meg. Az erőd a 12. században épült, és számos történelmi esemény színtere volt, különösen a török elleni harcok idején. A vár ma múzeumként működik, itt betekintést nyerhettünk a régió történetébe és megcsodálhattuk a kiállított korabeli tárgyakat. A várfalak és tornyok környékén sétálva különösen megérintett minket a középkor világa, és a környező táj szépsége.

Délután Szklabonyán megnéztük Mikszáth Kálmán, a legnagyobb palóc szülőházát, hétfő lévén sajnos csak kívülről. A temetőben megkoszorúztuk a szüleinek sírját, melyen meglepődve láttuk apja vezetéknevét, amely így szerepel: Mixádt.

Esteledve Gácson jártunk, ahol megtekintettük egy interaktív Csontváry-kiállítást. A nagy festő 10 évig volt gyógyszerész a faluban. Ez is remek programnak bizonyult, nagyon élvezték a gyerekek, ahogy „belebújhattak” egy-egy festménybe. A termekben sétálva közelről megismerhettük Csontváry egyedi festői stílusát és különleges látásmódját. Nagyon izgalmas volt az is, hogy a kiállítás nemcsak a festményeket, hanem Csontváry életének érdekes történeteit is bemutatta, így teljes képet kaptunk a művész pályafutásáról. Estére fáradtan, de élményekkel teli érkeztünk a szállásunkra, a Chata Hámor turistaszállóra.

A keddi napot Rimaszombaton kezdtük, ahol a Református Oktatási Központ vezetője és hetedik osztálya látott vendégül bennünket. Molnárné Pelle Beáta bemutatta az intézményt, majd körbevezetett bennünket az épületben. Ezután a hetedik osztályosokkal beszélgettünk. Izgalmas volt meghallgatni, milyen különbségek vannak a két iskola oktatása, tananyagának felépítése és osztályzása között. Nagyon megtisztelő volt, hogy találkozott és sokat beszélgetett velünk Szászi Zoltán költő, író, publicista. Átala ízelítőt kaptunk a felvidéki magyar nyelv szépségéből, s megtudtuk, büszke arra, hogy gömöri írónak nevezik őt.

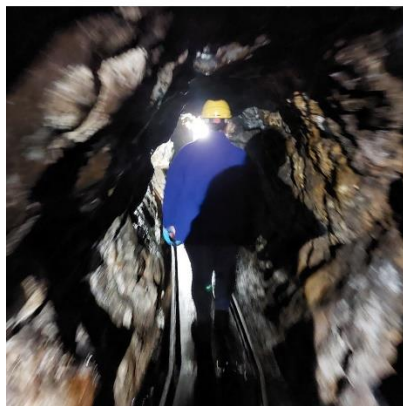
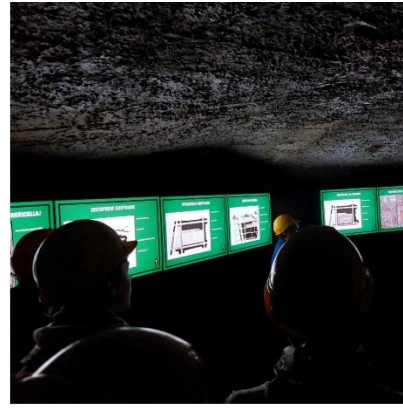

Később megkoszorúztuk Tompa Mihály és Petőfi Sándor szobrát a Fő téren. Bejártuk a Gömői Múzeumot, betekintést nyertünk a környék történelmébe, állat- és növényvilágába. Megnéztük a helyi református templomot, amely a magyarság fennmaradásának helyi bástyája. A lelkesznő beszélt arról, hogy a helyi katolikusok is átjönnek a mise után, hogy magyar igemagyarázatot hallgassanak. A program után hatalmasat sétáltunk Rimaszombaton, Tompa Mihály szülővárosában.

Délután Hanvára utaztunk, ahol Tompa Mihály református lelkészként tevékenykedett. Idegenvezetőnk rengeteget mesélt nekünk róla, így például azt is megtudtuk, hogy lelkészként nemcsak a helyi gyülekezet lelki gondozását látta el, hanem a falu közösségi életének is aktív szereplője volt, sokat tett a kultúra és az oktatás fejlesztéséért.

Szerdai napunk a bányavárosok napja lett. Délelőtt Körmöcbányára utaztunk, délután Selmecebányán jártunk. Körmöcbánya különleges bányászati múltja lenyűgözött minket, különösen a vár és annak történelmi kiállításai. Izgalmasnak találtuk a Pénzverdét, ahol megismerkedtünk a pénzverés több évszázados hagyományaival. A városban barangolva megcsodáltuk az UNESCO Világörökség részét képező történelmi belvárost. A reneszánsz és barokk épületek, a szűk, hangulatos utcák felfedezése közben úgy éreztük, mintha a múltban járnánk.

Selmecebányán meglátogattunk a bányászati múzeumot. Itt számos érdekes információt szereztünk a régi idők bányászati technikáiról, valamint a bányászok és lovaik nehéz életéről. A bányamúzeumba érkezve egy kisfilmet nézhettünk meg a bányászatról, majd a felszínre hozott köveket, érceket egy szabadtéri múzeumrészben megtapinthatuk. Sok lépcsőn keresztül vezetett az út barlang bejáratához. Ide már bányászsisakban és bányázköpenyben mentünk le, és bányászlámpát is kaptunk. Vizes utakon sétáltunk egyre lejjebb, ahol a tárnákban bánya metszeti képeit néztük meg. Ma már itt nem bányásznak nemesfémeket. Érdekes volt, hogy az egyik legnagyobb feladatuk a víz elvezetése és a szellőzés megoldása volt. A gyerekeik is lementek a bányába és a levegő ventilálása az ő feladatuk volt.

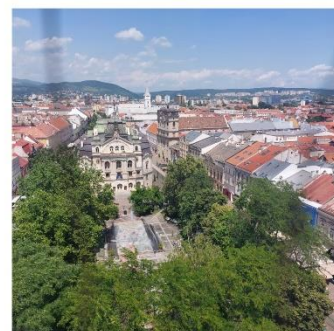
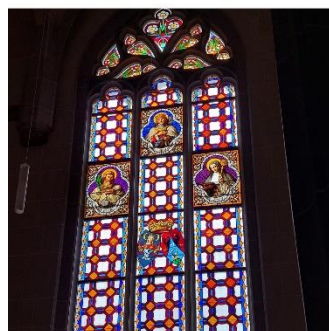
Délután meg szeretnénk volna látogatni Antal Zoltánt Méhi községben. Célunk volt, hogy a klasszikus mezőgazdasági növények termesztését bemutassa, a hatalmas szamócaültetvényeit megnézzük és a virágkertészet csodáiba is bevezessen bennünket. Ez a találkozó sajnos betegség miatt elmaradt, nem tudott bennünket fogadni. Viszont a szálláshelyünk szomszédságában volt egy állattenyésztő, aki juhokkal foglalkozott. Bár szlovák anyanyelvű volt, így beszélgetni nem tudtunk vele, de az állatait megmutatta.

Negyedik napunkon a krasznahorkai vár alján tett látogatásunkon feltárult előttünk az Andrassy család múltja. A vár lenyűgöző fekvése és monumentális épületei távolról is magukkal ragadók voltak. Sajnos a tűzvész miatt még nem nyitott ki a vár, de az Andrassy Dénes gróf felesége, Franciska számára 1904-ben szecessziós stílusban építtetett mauzóleumot megcsodáltuk.

A csütörtök délutánt a Szent Erzsébet-főszékesegyház megtekintésével folytattuk. A kassai dóm az óváros centrumában fekszik, talán a világ egyik legszebb temploma. Belülről szájtátva néztük a tündöklő freskókat, hatalmas színes üvegablakokat. A székesegyházban meglátogattuk és megkoszorúztuk a Rákóczi-kriptát is, ahol egészen különleges hangulat uralkodott. A Rákóczi család nyughelye előtt állva, az idegenvezetőt hallgatva, talán még jobban átértékeltük a magyar történelem nagyságát és az emlékezés fontosságát.

Természetesen kívülről is megcsodáltuk és a közeli zenélő szökőkutat is meghallgattuk. Még a Székesegyház tornyába is felmentünk, hogy megnézhessük felülről is egész Kassát. Dicséret a bátor tanulóknak, akik a tériszonyukat leküzdve megmászták a csigalépcsőt.

Csütörtök elmentünk a Rodostói házba, amely a száműzött II. Rákóczi Ferenc rodostói házának a másolata. Láttuk, hogy milyen egy törökös mintákkal díszített magyar ház. Megnéztünk használati tárgyakat, bútorokat. A fejedelem halála után 170 évvel, 1906-ban döntött úgy az országgyűlés, hogy a száműzetésben élő Rákóczit és társait hazaszállíttatja. Az egyik legszebb kézimunka Rákóczi lovának halotti lepe volt. A fejedelmet a székesegyházban temették el. A kinti házának a berendezését is Kassára szállították és így épült fel a Rodostói ház, mely 1991-től van nyitva a nagyközönség számára. Az újrateremtése 100. évfordulója alkalmából a Magyar Köztársaság egy szobrot ajándékozott Kassa városának, mely előtt lefényképeztünk.

Villámgyorsan elrepült ez a pár nap, hamar eljött a péntek. Bár zuhogott az eső, mi mégis bátran nekivágtunk a hegynek, hogy felsétáljunk a dobsinai jégbarlangba. Hibátlan döntést hoztunk, mesés szép jégformációk tárultak elénk. Nem hiába ez is az UNESCO Világörökség része. Mintha egy mesebeli Jégországban járnánk, álmélkodva néztünk körbe és lenyűgözött minket a természet csodája. Kíváncsian hallgattuk az idegenvezetőnk a barlang történetéről.

A túra utolsó állomásaként a betléri Andrassy-kastélyba látogattunk el. Addigra a nap is ránk mosolygott újra, így először hatalmas sétát tettünk a pompás parkban, csak aztán mentünk be a kastélyba. Az eredeti bútorokkal berendezett kastélyban található múzeum kiállításai elbűvöltek minket. Megismerkedtünk a család életével és műgyűjteményével. Érdekesek a család által összegyűjtött különböző egzotikus tárgyak és a vadászati trófeák is. Gyönyörű volt a kastély közepén álló hatalmas könyvtár is, néma csöndben csodálták még a digitális világ gyermekei is, nem csak mi, felnőttek.

Szomorkásan szálltunk fel a buszra, mintha csak tegnap indultunk volna... és máris vége van. Rengeteg élménnyel töltöttünk fel, mesés helyeken jártunk, és nagyon hálásak vagyunk, hogy mindez beleférhetett utunkba. Kivétel nélkül mindannyian bármikor szívesen visszatérnénk a Felvidékre.

Összegzésképpen a diákok élményeiket a következőképpen foglalták össze:

„Nagy tudású, kedves idegenvezetőnk, Károly bácsi sok érdekességet elmondott nekünk.”

„A betléri kastély velencei csillára lenyűgözően szép volt.” „Az Andrássy kastély szép berendezése, egyedi, holland kék-fehér fürdőszoba csempéi igen tetszettek.” „Érdekes, hogy sokan hoztak haza múmiát és preparált állatokat Egyiptomból.”

„Jó fej volt a buszsofőr, jól és biztonságosan vezetett.”

„Finom volt a reggeli, mert a svédasztalról még tejbegrízt és müzlit is választhattunk.” „A knédli a tarjával nagyon ízlett.”

„Jó, hogy volt a szálláson pingpong asztal, sőt minden este még csocsózhattunk is.”

„Az Andrássy-mauzóleum különösen szép volt. Még a kutyájuk szobrát is megnéztük a kertben.” „A szerelmet és a hűséget testesítette meg a csodaszép mauzóleum.”

„Tetszett Kassa városa a zenélő szökőkúttal.” „Rákóczi rodostói házában a 0 € bankjegy 3 €-ba került. Gyorsan vettem belőle.” „Tetszett, hogy a szabad programokon elengedtek bennünket.”

„Érdekes volt a bánya, még sisakot és védőruhát is kaptunk.”

„Károly bá, az idegenvezetőnk nagyon tanult ember volt. Sok érdekességet elmondott nekünk. Tetszett a stílusa.”

„Kati nénitől megtanultuk, hogy a pontosság erény.”

„Szép volt a füleki vár és a róla szóló történetek is izgalmasak voltak.”

„Érdekes dolgokat tudtunk meg a rimaszombati hetedikes diákokkal való beszélgetésünk során. A kitűnő náluk a színegyes.”

„Tetszett a bánya és a bányászhold bemutatása.”

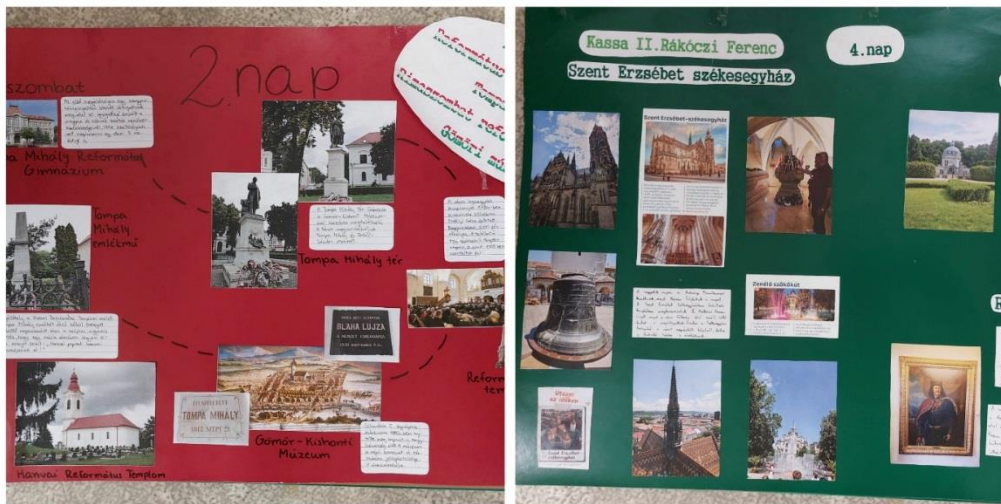
„A dobsinai jégbarlang bejárata előtt már érezni lehetett a hideget.” „A jégbarlangban a vizes haj megfagyott, amit kézszáritóval szárítottunk meg.” „Egy cseh korcsolyázó a jégbarlangban gyakorolt.”

„Az tetszett a legjobban hogy bővebben megismerhettem egy másik ország kultúráját és történelmi örökségeit.”

„Élvezettel énekeltünk együtt a buszúton.”

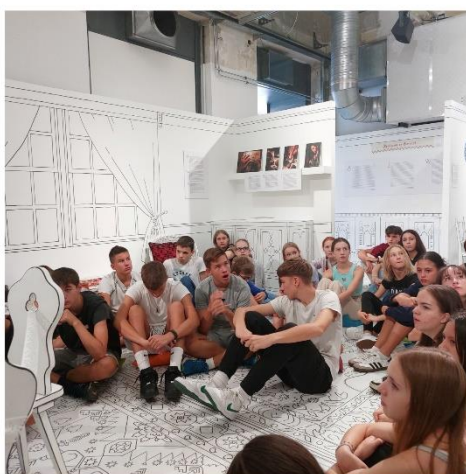
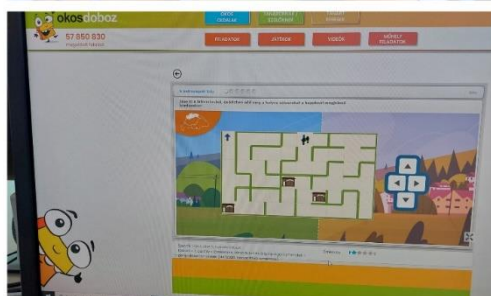
„Esténként jó volt a hangulat, a társasjátékparti, és tetszett a csapatok közötti játék is.” „Az osztály ¾-e együtt activityzett egyik este.” „Az öt nap alatt az osztály közelebb került egymáshoz.”

A kirándulás után az osztályfőnöki és az erkölcsstan órát az élmények összegyűjtésére szántuk. Ekkor készítette el az 5 csoport az 5 napról a fényképes élménybeszámolót is. Az út során gyűjtött anyagokból és prospektusokból képes tablókat készítettek a csapatok és ezeket kítettük az iskola aulájába. A témanapot az utazás után, június 19-én tartottuk meg. Ekkor képes power point bemutatót láthattak a gimnázium diákjai és ehhez kapcsolódóan a kihelyezett tablókat is megtekinthették. A tablókon interaktív feladatok is voltak, melyeket az érdeklődők megoldottak. Úgy láttuk, hogy ezzel felkeltettük az alattunk lévő évfolyam érdeklődését. Reméljük, jövőre nekik is hasonlóan gazdag élményekben lehet részük.

Július 18-án az osztályfőnöki órán értékeltük a kirándulást és a Barangoló Digitális Tartalomtár segítségével egyénileg feladatokat oldottak meg a Felvidékről. A megoldott feladatok képernyőképét a classroomba feltöltötték. A legtöbben a Kettévágott falut és a Gömöri barlangokat választották feladatul, mivel előzetesen és az út során erről beszélgettünk. Aki a kötelező feladaton túl több megoldást is beküldött, az díjazásban részesült.

Egyetlen feladatot nem tudtunk a tanévben megoldani, nem volt szabad időpont a Magyarság Házába az általunk megjelölt időszakban. Ezért a 2024/25-ös tanév elején, szeptember 12-én látogatott el a teljes osztály a múzeumba és hallgatott meg egy rendhagyó órát. A „Magyarul beszélő tárgyak Törökországból” kiállítást tekintettük meg, melyben három Törökországba költözött család története elevenedett meg. A diákok figyelemmel hallgatták, kérdeztek. A török 20.századi történelem is

megelevenedett az előadónk szavai által. Értékes előadásban volt részünk.

Köszönjük kísérőinknek, Paróczay Eszter és Druzsina Zsuzsanna tanárnőnek, hogy tanácsaikkal, vidámságukkal szebbé tették, fényképeikkel megörökítették, játékaikkal gazdagították a kirándulásunkat!

Nagy köszönet Privacsek Károlynak, az idegenvezetőnknek, aki rengeteg helyre elvitt bennünket, oda is, ahová nem lehetett bejutni, mesélt a Felvidék számos nagy magyar alakjáról, nevezetességéről, érdekességekről.

Köszönet a buszsofőrünknek, Pintér Zsoltnak, hogy biztonságosan vezetett, kedves, pontos és rugalmas volt.

Köszönet Vörös Rékának, a tankerület munkatársainak Lőrincz Andreának és Gyulai-Garai Juditnak, valamint Beneda Tamásnak a Talabortól, akik a pályázat beadásában és annak elszámolásában rengeteget segítettek.

Köszönet a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Határtalanul programjának, amely nélkül a kirándulás nem jöhetett volna létre.

A kirándulás Magyarország Kormányának támogatásával valósult meg.

Szegedi-Viczencz Katalin

osztályfőnök

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap